

Greater East Asia Co-Prosperty Sphere

วงศ์ไพบูลย์แห่งมหาเอเซียบูรพา เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในยุคโซเวียต โดยรัฐบาลและทหารของ จักรวรรดิญี่ปุ่น เพื่อแสดงความต้องการปลดปล่อยเอเซียออกจากมหาอำนาจตะวันตก และเสนอว่าเอเซียสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งตะวันตก และมีการเสนอคำขวัญที่ว่า เอเซียเพื่อชาวเอเซีย โดยเริ่มจากการที่ญี่ปุ่นพยายามจะรวมเอเซียตะวันออกให้เป็นหนึ่งเดียวซึ่ง ประกอบไปด้วย ญี่ปุ่น แมนจูว์ และจีน และบางส่วนของเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการสร้างคำโฆษณาชวนเชื่อจากจักรวรรดิญี่ปุ่นซึ่งอ้างว่าเป็นการสร้าง ความเจริญร่วมกันของประเทศในเอเซียและต่อต้านลัทธิล่าอาณานิคมจากตะวันตก ซึ่งเป็นเหตุผลที่ญี่ปุ่นใช้ในการรุกรานประเทศต่างๆ และจัดตั้งรัฐบาลในท้องถิ่นของประเทศนั้น เพื่อประโยชน์ของจักรวรรดิญี่ปุ่น ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่สอง โดยมีความพยายามปฏิรูปทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐที่อยู่ภายใต้การ ปกครองของญี่ปุ่น แต่เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้ความพยายามดังกล่าวได้สิ้นสุดลงไปพร้อมกับนโยบายวงศ์ไพบูลย์แห่งมหา เอเซียบูรพา

การที่ญี่ปุ่นใช้นโยบายวงศ์ไพบูลย์แห่งมหาเอเซียบูรพา ก็เพื่อต้องการปลด ปล่อยประเทศต่างๆ ในทวีปเอเซีย เพื่อให้เป็นอิสระจากการเป็นอาณานิคมของตะวันตก และต้องการรวบรวมประเทศต่างๆ ในเอเซียเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อความยิ่งใหญ่ของจักรวรรดิญี่ปุ่นเอง ผ่านคำขวัญที่ว่าเอเซียเพื่อชาวเอเซีย นับเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค ซึ่งในช่วงแรกญี่ปุ่นเองได้ดำเนินนโยบายดังกล่าวค่อนข้างประสบความสำเร็จโดย สามารถรวบรวมประเทศต่างๆ ในเอเซียแปซิฟิกได้ส่วนหนึ่ง แต่ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่สอง จักรวรรดิญี่ปุ่นได้อ่อนแอลงจากการล้อมกรอบทางเศรษฐกิจของตะวันตก ทำให้นโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จล้มเหลว และหลายๆ ประเทศที่ถูกครอบครองโดยญี่ปุ่นก็เล็งเห็นว่าญี่ปุ่นทำเพื่อจักรวรรดิตนเอง มากกว่าเพื่อชาวเอเซียอย่างแท้จริง นโยบายดังกล่าวยังส่งผลถึงปัจจุบันคือ ร่องรอยความแค้นแห่งสงครามในครั้งนั้น ทำให้ประเทศญี่ปุ่นกับประเทศในเอเซียตะวันออกในปัจจุบันต้องมีการประชุม แสวง หาความร่วมมือกันเพื่อความสามัคคีอันจะนำไปสู่ความรุ่งเรืองของภูมิภาค มากกว่าที่จะมีความแค้นซึ่งกันและกัน จากเหตุการณ์ในอดีต